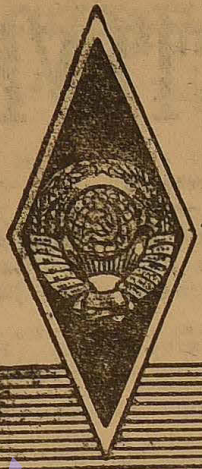

Пролетарі всіх країн, єдняйтеся!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПORA ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 22 (1715).

27 ТРАВНЯ 1988 РОКУ.

Ціна 2 коп.

Назустріч XIX Всесоюзній партійній конференції

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

* «З якими думками Ви поїдете в Москву?». На запитання наших кореспондентів відповідає делегат XIX Всесоюзної партконференції ректор Одеського держуніверситету професор І. П. Зелінський.
— 1—2 стор.

* Студенти і викладачі університету з нетерпінням чекають і бажають успіху наступній зустрічі Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова і Президента США Рональда Рейгана.
— 2 стор.

* Свято слов'янської культури. (Традиції переживають століття).
— 4 стор.

* Увага! Будова гуртожитку № 9 — ударний об'єкт. (Повідомляє пост «ЗНК»).
— 4 стор.

ДЕЛЕГАТИ XIX Всесоюзної партконференції

21 травня на пленумі Одеського обкому Компартії України обрані делегати XIX Всесоюзної конференції КПРС від Одеської обласної партійної організації. В їх числі — делегати, які представляють Центральну районну партійну організацію м. Одеси:

ЗЕЛІНСЬКИЙ Ігор Петрович — 1933 року народження, українець, член КПРС з 1960 року, доктор геолого-мінералогічних наук, професор, ректор Одеського держуніверситету ім. І. І. Мечникова.

Зелінський Ігор Петрович в 1957 р. закінчив геологічне відділення геолого-географічного факультету ОДУ. В 1970 році захистив кандидатську, а в 1981 — докторську дисертації. Працював інженером-геологом і старшим інженером-геологом в Українському відділенні інституту «Гідропроект», старшим інженером проблемної лабораторії ОДУ, начальником проти-зсувного управління Одеського обласного нафтового управління, доцентом, завідувачем кафедрою загальної і морської геології (1977 р.), деканом геолого-географічного факультету (1978 р.), завідувачем кафедрою інженерної геології і гідрогеології ОДУ (1978 р.), проректором з наукової роботи (1980 р.). Обирався депутатом Одеської міської Ради народних депутатів (1967—1969 рр.). Член Центрального райкому Компартії України м. Одеси.

ОГРЕНІЧ Микола Леонідович — 1937 року народження, українець, член КПРС з 1980 року, освіта вища, народний артист УРСР, в. о. професора, ректор Одеської держконсерваторії ім. А. В. Нежданової.

КОТЛЯР Юхим Фроїмович — 1941 року народження, єврей, член КПРС з 1970 року, освіта вища, інженер-будівельник, начальник ОБУ-514 тресту «Чорноморпромсантехмонтаж».

КРИВОШЕЄВ Віктор Олександрович — 1949 року народження, росіянин, член КПРС з 1979 року, освіта середня, лауреат Державної премії УРСР, бригадир комплексної бригади БМУ «Висотбуд» тресту «Одесцивільжитлобуд».

МЕТА ЄДИНА:

Зміцнення позицій СОЦІАЛІЗМУ

НАШІ КОРЕСПОНДЕНТИ ЗУСТРІЛИСЯ З ДЕЛЕГАТОМ XIX ВСЕСОЮЗНОЇ ПАРТКОНФЕРЕНЦІЇ ІГОРЕМ ПЕТРОВИЧЕМ ЗЕЛІНСЬКИМ НА ОЧОЛЮВАНІЙ НИМ КАФЕДРІ ІНЖЕНЕРНОЇ ГЕОЛОГІЇ І ПОПРОСИЛИ ЙОГО ВІДПОВІСТИ НА РЯД ЗАПИТАНЬ.

— Скажу одразу, на загальноуніверситетських відкритих партійних зборах по висуненню кандидатів у делегати конференції мені було якось не по собі. Не вміємо ми ще по-справжньому користуватися демократією, не вистачає нам ще культури полеміки. Навіщо перетворювати партійні збори у моральні змагання? Навіщо протиставляти кандидатів один одному: через бажання домогтися висунення саме «свого» кандидата деякі товариші, можливо навіть не навмисне, ставлять тебе у незручне становище.

Треба з повагою ставитися до людей, навіть найгостріша полеміка повинна бути коректною.

Гадаю, було запропоновано мало кандидатів. Особисто я голосував за Ірину Марківну Попову, бо вважаю її справжнім ученим, дуже порядною людиною, гідною у всі часи. Побільше

б таких кандидатур. Інакше у нас виходить усичена демократія.

Я вдячний колективу за підтримку і довіря. Тут для мене важливо ось що. Менше року я на посаді ректора, і, проголосувавши за мене, комуністи тим самим підтримали ту лінію, яку ми проводимо. Отже, ця лінія схвалюється колективом, відповідає новим формам наших досягнень, новим формам організації науки, управління та ін. Це головне.

— Ігоре Петровичу, які, на вашу думку, ключові напрями перебудови і як вони впливають на вищу школу?

— Вважаю, що перебудова включає в себе три основні компоненти: економічну реформу, демократизацію і гласність. Всі ці компоненти взаємозв'язані і мають єдину мету — зміцнення позицій соціалізму.

Які завдання у контексті перебудови стоять перед наукою? Тут я бачу три головних завдання. Перше: фундаменталізація досліджень. Без цього інтелектуального заділу ми відстанемо і в прикладних дослідженнях. Друге — проблема впровадження наукових розробок у практику.

Як бачимо, перший і другий можуть тривати роками. І тут необхідне акурат-

ний пункт вступають у протиріччя: життя вимагає негайного успіху, матеріального ефекту, а фундаменталізація досліджень, науковий по-

не, делікатне керівництво, солідарні зусилля вузівської, галузевої, академічної науки. Відомча роз'єднаність неприпустима.

Що стосується вузівської науки, основна її проблема — у відсутності впроваджувальної роботи. Дехто вважає, що вирішити її можна, посиливши зв'язок із виробництвом. Ні! Нам необхідне власне дослідне виробництво. Ми просимо про це, переконаємо, але поки що безрезультатно. Ми пропонуємо розумний вихід: дайте нам кілька нерентабельних заводів, ми «осучаснимо» їх, випустимо продукцію «на рівні», потрібну продукцію. Вже сьогодні ми готові організувати виробництво захисних засобів для працівників хімічних заводів, ливарних цехів та ін., композиційних матеріалів (кераміка) із заздалегідь заданими властивостями, приладів неруйнуючого контролю для кабельної та іншої промисловості та ін.

Навіщо продавати за кордон ліцензії? Це, на мою думку, неввірна політика. Торгувати треба не ідеями, а готовою продукцією. Ось вам проблема дослідного вузівського виробництва.

Третє завдання, що стоїть перед наукою. Вчені повинні нести відповідальність за наслідки своїх відкриттів. Треба до

нам тільки б відкрити — стара теза. Нова — першість екології, а не економіки. Тобто економічні рішення не повинні суперечи-

кінця уявити собі, у що може вилитися конкретна технологія для нинішньої тенденції рівноваги у природі. Лише після такої оцінки можна натискувати на економічні важелі. Це проблема для всіх рівнів. Адже подумайте: ми говоримо про проблеми Байкалу, регіону з населенням у 600 тисяч чоловік, чому тоді немає проблеми Дністра, на берегах якого живе 10 мільйонів чоловік?

— З чого, на вашу думку, слід починати у плані перебудови наукових досліджень?

— Я б говорив про необхідність прориву в науці. Що це таке? Концентрація зусиль дослідників на найбільш перспективних напрямках. Є такі напрями і в нашому університеті: композиційні матеріали, неруйнівний контроль, геологія океанів і морів та ін. Тут у нас є саме фундаментальний запас, традиції, кадри.

— Ігоре Петровичу, завдання, що стоять перед дослідниками, про які ви говорите, вимагають, очевидно, не тільки нових підходів, але й по-новому мислячих, компетентних, ініціативних молодих спеціалістів...

— Звичайно, і перебудова вищої школи йде тими ж напрямками, що й перебудова в науці в цілому: економіка, демократизація, гласність.

Поки що в основному працюють засоби на рівні гласності. Бо економіка для вузу — це, насамперед, посилення матеріально-технічної

бази. Зрозуміло, у нас є певні досягнення — надійшло дещо з ЕОМ, створений науково-учбовий комплекс «Екологія», відкриті нові спеціальності, з'явилася лабораторія біотехнологій, створений 21 філіал кафедр та ін. Переглянуто ставлення до лекцій: формула «нехай погана лекція помре в першій аудиторії» стає розхожою, лекція повинна бути проблемною, організаційною і науково інформативною (фундаментальні положення, нові напрями досліджень, можливі шляхи розвитку). Жодних переключок, відміток про відвідання в журналах та ін.

Це саме те, що ми реально зробили, звели над фундаментом, закладеним нашими славними попередниками. Що ми, власне, хочемо зробити? Ми хочемо дати знанням сучасну методику викладання. Дуже важлива комп'ютеризація процесу навчання. Лише треба мати на увазі, що ЕОМ, насамперед засіб навчання, а не обчислювання.

Але повернемося до питання про гласність. У нас університеті гласність розуміють правильно: не повинно бути закритих для критики тем. Без гласності неможливо створити здоровий мікроклімат у колективі. І тут просто необхідні різні думки,

(Закінчення на 2-й стор.)

МЕТА ЄДИНА: ЗМІЦНЕННЯ ПОЗИЦІЙ СОЦІАЛІЗМУ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

підходи, здорова критика, інакомислення — весь арсенал засобів, що сприяють головному — поліпшенню діяльності вищої школи. Нам боїтися нічого, правда завжди об'єктивна. Нехай боються ті, в кого немає нових конструктивних ідей, хто не володіє належною ерудицією і культурою полеміки.

І все-таки хотілося б ще раз підкреслити гласність — не самоціль, а засіб. Є, на жаль, у перебудови прилипали, любителі революційної фрази, спеціалісти плисти за течією. Раніше вони прилипали до командирів — адміністраторів, паразитували на них. Нині вони пробують прибитися до застарілих перебудови. І чим активніший застрільник, тим більше прилипає. Щоб їх стало менше, треба збільшити обороти, збільшити швидкість. Тоді їм стане незатишно. І в цьому питанні повинна бути гласність. Журналісти зобов'язані викривати таких конформістів, підтримувати кращі кадри перебудови, перепиняти шлях спробам реставрації адміністративно-командних підходів і придушення інакомислення.

— **Що Ви можете сказати про вдосконалення управлінської структури Одеського університету в плані демократизації?**

— Існуюча система управління в вузі, та й не тільки в ньому, розрахована на ідеального керівника. Вона ніби заздалегідь передбачає його непогримість. Так недалеко і до культу особиності. Що ж робити? Мені здається важливим обмежити владу ректора, поставити її під контроль громадськості: нехай Вчена рада стане законодавчим органом влади в університеті, а ректорат — виконавчим.

З'явилася ще одна ідея, ідея трансформації Вченої ради. Хай у ній будуть різні комісії — учбова, методична, ЕОМ, наукова, виховна, побутова, молодіжна, культурно-масова та ін. За аналогією з Радою народних депутатів. Щоб члени ради відповідали за конкретну справу. Нехай кожна з комісій готує свої питання, а то виходить, що ректор їх декларує. А вже членство у Вченої раді у нас перетворилося у щось типу нагороди — тишить самолюбство, підвищує престиж.

Ректор не повинен грати роль третійського судді в конфліктах, суперечках, сварках. Хто вирішив, що я наймудріший і найсправедливіший на світі? Подібна роль блокує ректора, ізолює його від колективу. Його думка — закон. Буває, звичайно, що права одна людина і неправий колектив, але це — виняток із правил. Неправим буває колектив, який не навчився азів демократії, не вміє слухати і чути опонента.

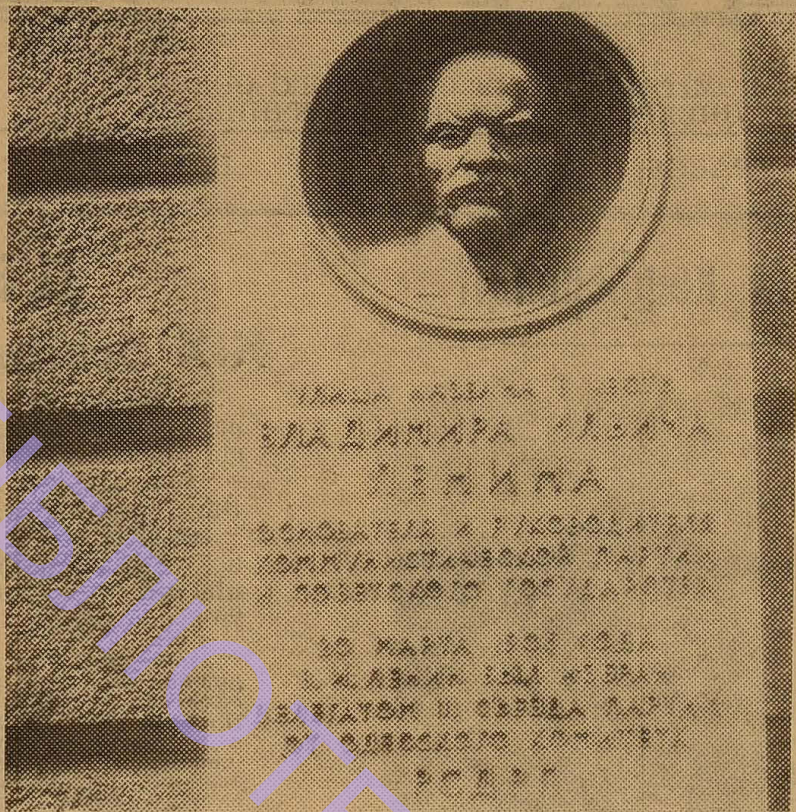
— **Ігорю Петровичу, говорячи про структуру управління в університеті, ми не можемо обійти мовчання питання еволюції науководослідної частини. Ми отримуємо багато листів, матеріалів, до редакції приходять співробітники, які вкрай стурбовані проблемами вдосконалення механізму НДЧ...**

— Проблеми в тому, що, по-перше, нинішня структура НДЧ привела до розриву науки і навчання, по-друге, бюрократичний апарат керівництва цієї служби значно збільшився. Конструюючи нову структуру, необхідно, таким чином, вирішити дво-

єдине завдання: залучити до учбового процесу співробітників НДЧ і скоротити її апарат.

В цьому плані надійшли пропозиції від кафедр, лабораторій, факультетів. Вчені ради факультетів прийняли відповідні рішення по струк-

екологією. Зрозумілий і їх протест, що виклюпується стихійно. В цьому проявляється їх громадянська позиція, зацікавленість долею нашого з вами майбутнього. Не слід, мені здається, боїтися молоді. Треба бути терпимішими. І тоді

тури, які обговорені науковотехнічною радою НДЧ і ректоратом. Основа є. Тепер треба прийняти спільне рішення, подолавши протиріччя, що виникають між факультетами і НДЧ в процесі обговорення. НДЧ хоче свободи, кафедри — щоб не було розриву науки і навчання. І ті, й інші висувають серйозні аргументи.

Так чи інакше, проект нової структури повинен бути опублікований в «ЗНК» і обговорений. Слід вивісити тексти проекту на всіх кафедрах, в лабораторіях, а поряд встановити скриньки для пропозицій. І визначити місячний строк обговорення. Проект необхідно розглядати в рамках рад трудових колективів кафедр, факультетів, університету в цілому.

— **Ігорю Петровичу, Ви торкнулися різних аспектів перебудови вищої школи. Як висуються в проблеми перебудови питання про роль і місце студентської молоді?**

— Питання складне. І складність його в тому, що наявний досвід участі молоді, комсомолу в управлінні державою, зміцненні її могутності не в усьому прийнятний сьогодні. Цілі у нас залишилися такі, як і раніше — зміцнення Радянської влади, зміцнення соціалізму. А ось методи досягнення потрібні нові. Молодь чуйно реагує на ставлення до себе старшого покоління. Якщо їй нав'язують штампі — вона владає в сплячку і байдужість.

Сьогодні — ми добре це бачимо — молоді обминули цю фазу байдужості і інфантильності і вступили в фазу активної і різкої критики. Я б назвав цей стан сп'янінням демократією. Відбулася підміна понять: демократія — це не «що хочу, те й роблю». Демократія — це народволаддя, прагнення конкретної людини принести якомога більше користі країні, соціалізму. А вже ми вже говорили, що демократія — не всюдозволеність. Молодь це поступово зрозуміє, упевнений. Немає нічого дивного в тому, що сьогодні вона ще надто повертає вліво, адже й досвідчені люди ще тільки вчаться демократії. Мені зрозумілі тривоги молоді, пов'язані, скажімо, з

цей стихійний, дещо лівацький і демонстративний ура-патріотизм вилється в усвідомлену, організовану, обмірковану участь у справі управління країною, зміцнення соціалізму. Але, повторюю багато в чому це залежить і від нас, від нашої допомоги, делікатності, від нашої дружньої участі в долях молоді, від нашого розуміння і прийняття її проблем і тривог.

— **Завершуючи нашу розмову, ми хотіли б задати вам останнє питання: що Ви можете сказати про склад одеської делегації на партконференції, з яким настроєм і думками Ви поїдете до Москви?**

— Дві третини делегації — це трудящі, причому — люди, так би мовити, від верстата, від землі: робітники, механізатори, рільники, доярки, пташниця та ін. Керівники різного рангу (партійні, радянські, військові, директори наукових установ і промислових підприємств) складають лише третю частину чисельності делегації одеських комуністів. Я з багатьма познайомився, деяких знаю давно, чужі їх виступи і впевнені — це саме ті палкі прихильники перебудови, активні комуністи, про яких говорив М. С. Горбачов на недавній зустрічі з керівниками засобів масової інформації.

Зараз багато людей чекають XIX партконференцію, наче якась чудотворне явище, котре відразу вирішить усі проблеми, відповідь на всі питання, напише рецепти від усіх суспільних хвороб. Мені здається, що чекати, аби хтось усе вирішив за нас, усе зробив, а нам би залишилось тільки пожинати плоди — це споживацьке ставлення до життя. Гадаю, підхід повинен бути іншим: що кожен із нас принесе на конференцію, що кожен особисто віддасть країні, перебудові, соціалізму. Мета у нас одна — зміцнення позицій соціалізму. І для досягнення цієї мети треба використати все різноманіття думок, подолати особисті амбіції, проявити мудрість і далекоглядність. Як це було за часів Леніна.

Бесіду вели
О. ГУБАР,
М. ЩЕРБАНЬ.

ПРИВЕТСТВУЕМ

По приглашению советского руководства 29 мая — 2 июня 1988 г. Советский Союз посетит с официальным визитом Президент Соединенных Штатов Америки Рональд Рейган. Советский народ с большим интересом следит за подготовкой к этому визиту и надеется на позитивные результаты предстоящего диалога.

Студенты и преподаватели ОГУ с нетерпением ожидают начала важных переговоров. Вот что они говорят по этому поводу:

— Встреча на высшем уровне глав двух крупнейших государств, — говорит Андрей Викторович Диденко, доцент кафедры высшей математики, — имеет большое значение для развития международных отношений. Хотелось бы надеяться на положительные результаты переговоров по вопросу о стратегических наступательных вооружениях.

Советская сторона подошла к этой встрече, имея в своем активе значительную акцию — начавшийся вывод наших войск из Афганистана. Тем самым мы показали другим странам хороший пример в решении региональных конфликтов. Вообще хочется пожелать, чтобы такие диалоги проводились чаще. Сегодня они крайне необходимы.

Тамара Сихарулидзе, студентка V курса химического факультета:

— Предстоящая встреча, которая, мне кажется, волнует не только нас, но и всю прогрессивную мировую общественность, должна принести глобальные перемены в отношениях между США и СССР. Ведь народы наших стран хотят жить в мире, согласии и взаимопонимании. И это еще раз под-

твердилось циклом передач журналиста Владимира Познера «Встречи с Америкой», которые все мы смотрели с огромным удовольствием и любопытством.

Игорь Александрович Одинцов, доцент кафедры общей и морской геологии, Константин Константинович Пронин, научный сотрудник этой же кафедры:

— Радует потепление отношений между США и СССР. Ведь взаимопонимание между нашими странами — это залог мира, дружбы, устойчивых экономических и политических связей. Путь к всеобщему урегулированию и упрочению международной обстановки, конечно, нелегкий, тернистый. И это все понимают. Но то мужество и целеустремленность, с какими Михаил Сергеевич Горбачев стремится на практике реализовать новое мышление во внешней политике, вселяют во всех нас надежду на перемены к лучшему. Как и все советские люди, мы хотим, чтобы предстоящая встреча на высшем уровне привела к расширению взаимовыгодных связей в экономике, политике, в духовной жизни.

Интервью вела
Я. ИСКРОВА.

К визиту Рональда Рейгана в СССР

25 мая аспиранты ОГУ из разных стран сдавали письменный кандидатский экзамен по русскому языку. Преподаватели взяли у некоторых из них интервью в связи с предстоящим визитом Рейгана в СССР и его встречей с М. С. Горбачевым.

— **Что вы думаете о значении визита и переговоров между руководителями СССР и США?**

Али Дарвишо (Сирия). Я надеюсь, что в результате этого визита шире распространятся идеи мира на планете, и легче будут решаться самые сложные вопросы. Будет ликвидировано оружие массового уничтожения, при содействии СССР и США могут быть урегулированы локальные конфликты в арабском регионе, а это приведет к решению главного вопроса — отношений между Востоком и Западом, станет более прочным мир во всем мире.

Набиль Моксен (Ирак). Это исторический визит, результаты которого повлияют не только на отношения сторон, ведущих переговоры, но и на судьбу арабского региона и, мы надеемся, разрешится конфликт между Ираном и Ираком. Хочется думать, что достигнутая договоренность о сокращении РСМД — это только начало совместного пути ко всеобщему разоружению. Хочется, чтобы этот путь не был слишком долгим, и уже в новый, XXI век мир вступил без оружия. Надеюсь,

Надежду на успех предстоящей четвертой встречи Михаила Сергеевича Горбачева и Рональда Рейгана и оптимизм относительно улучшения всеобщей обстановки в современном мире выразили в кратких интервью нашей газете студенты из Иордании Касем Амир и Муса Абд Эль Шаур, а также студенты Зиад Бу-Фахреддин из Ливана и Махер Карауани из Палестины.

что этот визит принесет миру мир.

Джамия Аллам (Сирия). Я верю в то, что результатом визита станет разрушение многолетнего непонимания между двумя сверхдержавами и двумя различными политическими системами. Это должно повлиять на судьбы всех стран мира. Прекратится война в Ливане и все другие региональные конфликты, потому что отношения между СССР и США очень сильно влияют на решение многих национальных проблем.

Благополучный исход переговоров откроет огромные перспективы для развития экономики, науки, техники, культуры, здравоохранения, в чем так нуждаются страны третьего мира.

Наджиб Мансур (Ирак). Мы живем среди советских людей и своими глазами видим, насколько искренне их стремление к миру. СССР первым прекратил испытание ядерного оружия, первым начал уничтожение химического оружия, борется за мирное освоение и изучение космоса, помогает развивающимся странам защищать свою независимость. Надеюсь, что и дальше СССР будет идти в авангарде решения всех глобальных проблем человечества.

Понятно, что все эти вопросы нельзя решить за один день, но наши дети должны жить в мире без оружия, с чистым воздухом и чистой природой, иметь работу и не бояться завтрашнего дня.

ВСТРЕЧУ В МОСКВЕ

На прошлой неделе университет принимал американских гостей — активистов Центра американско-советских связей из г. Кларксвилла, штат Мериленд. Центр объединяет представителей обширного региона, прилегающего к городу-побратиму Одессы — Балтимору. В составе делегации — учащиеся школ, преподаватели, учителя-пенсионеры, священнослужители, активисты организаций борьбы за права женщин.

В конференц-зале делегацию принимал и. о. проректора ОГУ по зарубежным связям Л. Х. Доленко. Он познакомил американских гостей с историей университета, рассказал о сотрудничестве с различными учебными заведениями США, в том числе об обмене студентами, стажерами, преподавателями, исследователями.

С ответным словом выступил руководитель Центра Джон Коннор, отметивший искреннее стремление американцев к улучшению отношений наших стран и народов, к дальнейшему развитию дру-

ее коллеги в нашей стране: географию, историю, родной язык, чтение, чистописание, арифметику и т. п. Бетти воспитывалась в семье фермера, человека строгого и хозяйственного. В этой связи она отмечает, что отцу пришлось бы по вкусу тот «порядок среди людей и чистота на улицах», которые она видит в СССР. Может быть, ее отец не одобрил бы расходы на эту поездку — 2,5 тысячи долларов, что не каждому по карману. А люди хотят своими глазами увидеть Одессу, общаться с советскими людьми, говорит Бетти. Все привезли с собой

Николай
Базилев

Есть в мироздании закон,
которому весь мир
подвластен.
С каких не подступись
сторон,

какие б не случались
страсти,
в итоге он победный верх
берет всеильно и
спокойно,
и потому из века в век
он все могучей и достойней.
Он — наши чуткие сердца
и наше верное оружие,
закон без края и конца,
который называем:
дружбой!

Джон Коннор:

«Разрушать «образ врага»

жественных контактов жителей Балтимора и его окрестностей и Одессы.

После обмена приветствиями присутствующие разделились на небольшие группы: наши гости беседуют с представителями университета, студентами факультета романогерманской филологии. Мы со студенткой III курса РГФ Евгенией Таужнянской беседуем с учительницей начальной школы Бетти Бреди. Она рассказывает нам о составе делегации, деятельности Центра по улучшению отношений между США и СССР.

В нашем понимании Бетти — учительница начальных классов и преподает то же, что и

письма своих друзей и знакомых к советским людям.

Бетти передает нам письмо своей знакомой Шерри Золлинхофен из Лавилля (дословно — город любви):

«Дорогой друг, хелло... Мне доставляет удовольствие писать вам. Я хотела бы быть одной из тех, кто находится сейчас среди вас.

Я живу в Мериленд на небольшой ферме. Я развожу лошадей арабской породы. Их у меня восемь...».

Шерри обращается с предложением установить переписку с человеком, разделяющим ее увлечения и интересы.

Наша беседа продолжается. Бетти делится своими впечатлениями об Одессе — они за-

мечательны: смотрели «Кармен» в опере (театр выше всяких похвал), были на концерте украинской народной музыки, посетили СШ № 119. Что не понравилось? Уровень преподавания в средней школе английского языка. «Незнание нами языков, — говорит Бетти, — очень затрудняет общение».

Затем мы беседуем с руководителем делегации Джоном Коннором и представителем Организации американско-советских обменов (Вашингтон, США), Натальей Томич. Джон подчеркнул, что главные задачи руководимого им Центра — способствовать тому, чтобы наши народы как можно больше общались. Такое

общение укрепит наше доверие, дружеские чувства, взаимопонимание. На новом этапе потепления отношений между СССР и США дружеские чувства, разрушение «образа врага» позволят устранить и всевозможные политические разногласия. Мы работаем в направлении совместного решения таких общечеловеческих проблем, как экологические, связанные со здравоохранением (наркомания, алкоголизм, СПИД и т. д.). Джон говорит, что активисты Центра ищут специалистов, способных объединиться в рабочие группы для решения этих проблем. Предполагается издавать специальный бюллетень, который, по

его мнению, можно было бы распространять в обеих странах для привлечения людей к подобной работе. Кроме того, Джон Коннор сообщил, что городок Йорк (штат Пенсильвания) ищет городок, расположенный в окрестностях Одессы, который стал бы его побратимом. Дистанция между нами, сказал Джон Коннор, еще сохраняется и необходимо ее сокращать. Отчасти это возможно за счет сокращения ядерных запасов. Пока в пистолетах имеется хотя бы по одному патрону, существует опасность застрелить друг друга. Надо избавиться и от этого последнего патрона.

О. ГУБАРЬ.

25 мая — День независимости народов Африки ИНТЕРЕСНАЯ ВЫСТАВКА

24—26 мая в деканате по работе с иностранными учащимися Одесского госуниверситета была проведена книжная выставка, посвященная Дню независимости народов Африки.

На открытии выставки и. о. проректора по международным связям Л. Х. Доленко отметил важность этого праздника не только для народов Африки, но и для всего прогрессивного человечества. Несмотря на трудности, многие страны Африки успешно решают свои внутригосударственные проблемы, являются активными участниками движения неприсоединения. Советский Союз оказывает всестороннюю помощь развивающимся африканским странам, в частности, готовит национальные кадры специалистов высокой квалификации.

В Одесском госуниверситете обучается 72 учащихся из 20 стран Африки. В целом необходимо отметить высокий уровень знаний африканских студентов, серьезное отношение к учебе, дисциплинированность. Хотелось бы выделить следующих студентов, сдавших зимнюю экзаменационную сессию на «отлично»: Тадеас Ассевборк (Эфиопию), Лима Виегаш Пинту Лисиу (Сан-Томе и Принсипи), Монтешо Алексис Одже (Бенин), Ниан Абдураман (Мали). Но, к сожалению, не все африканские студенты радуют нас своими успехами.

В этот праздничный день,

сказал Л. Х. Доленко, мы хотим пожелать нашим воспитанникам хорошо сдать летнюю экзаменационную сессию. Мы желаем им упорно овладевать знаниями с тем, чтобы завтра они могли успешно строить будущее своих стран, активно бороться с экономической и культурной отсталостью.

Выставка вызвала живой интерес не только африканских учащихся, но и представителей других стран. Особое внимание привлекли такие разделы выставки как «Проблемы политического, экономического и социального развития африканских государств», «Борьба народов Африки за национальную независимость», «Литература народов современной Африки».

Преподаватели и студенты высказали пожелание, чтобы такие выставки проводились как можно чаще, т. к. представляют взаимный интерес, обогащают новыми знаниями о наших странах, служат делу мира и прогресса. Свидетельством этого являются многочисленные записи в книге отзывов.

От имени посетителей хотим поблагодарить организаторов выставки заведующую научным библиографическим отделом научной библиотеки ОГУ Л. И. Побочную и библиотекаря А. Д. Галенкову.

Ю. ЖИХАРЕВА,
Н. КУТУЗОВА,
сотрудники деканата
по РИУ.

ПОЧТА «ЗНК»

ИСКУССТВО
ДРУЖИТЬ

Уже второй год работает в университете клуб «Время и мы», организованный кафедрой РКИ и политэкономии. В его работе участвуют и иностранные студенты, обучающиеся в ОГУ.

Несколько последних заседаний клуба прошли в средней школе № 1, совместно с членами школьного политклуба «Время, события, люди».

Гостеприимно встретила школа иностранных студентов. Школьники празднично украсили пионерскую комнату, подготовили устный журнал, посвященный Дню освобождения Одессы и Дню космонавтики. Было много вопросов, возникли дискуссии, споры. Хозяева показали гостям зимний сад, выращенный самими ребятами, мастерские, учебные кабинеты. Дети подарили иностранным студентам изготовленные ими сувениры.

Эта встреча для многих станет началом дружбы, интересной переписки. И когда в школе № 1 был организован спортивный праздник, посвященный Дню Победы, в нем приняли участие новые друзья — иностранные студенты ОГУ.

Хочется назвать самых активных членов университетского интернационального клуба «Время и мы». Это Хулио Бетенкоурт и Беатрис Морент с Кубы, Эсеме Джон Эли Жан, Асонг Фориш Теодор и Адин Пьер из Камеруна, Ким Ген Чер и Уой Лин Су из КНДР, представители Вьетнама Фан Дат Фук и Вутхань Нгуен, Петри Винтер из ГДР.

Л. МОСИЕНКО,
Г. ЗАПОРОЖЧЕНКО,
О. КУЗНЕЦОВА,
преподаватели РКИ.

ПОТОМУ ЧТО МЫ ЛЮБИМ
ПРИРОДУ

Первый раз пишу статью на русском языке. Хочу поделиться с другими своими мыслями о важных жизненных проблемах, о любви к природе, о людях, которые помогают ей, защищают.

Я учусь на I курсе биологического факультета. Если меня спрашивают, почему именно на биологическом, я отвечаю: потому что люблю природу. И здесь, в университете, я понял, что у меня много единомышленников, тех, кто так же, как я любит природу.

В нашем общежитии есть такая комната, где собираются самые активные защитники природы. На двери надпись: «Комната дружины охраны природы». Ответственный за комнату — студент II курса Олег Сикорский. Заходим с ним в помещение. На стенах плакаты, призывающие охранять редкие цветы, клетки для птиц. Здесь же — браконьерская сеть, «улов» одного из рейдов.

Олег рассказывает о работе дружины, в которой он руководит сектором по борьбе с браконьерством. Дружина была основана еще в 60-х годах профессором И. И. Пузановым. Она была первой на Украине и одной из первых в Союзе. За годы существования дружина стала хорошей школой воспитания активных защитников природы, биологов — патриотов с твердой гражданской позицией в вопросах защиты окружающей среды.

И сегодня у ребят дел очень много. Они участвуют в

борьбе со всеми видами браконьерства, ведут пропаганду по охране редких и исчезающих видов растений, участвуют в мероприятиях по защите окружающей среды. Их можно увидеть на рынках, где они контролируют выполнение постановления о запрете продажи некоторых видов дикорастущих цветов и растений и певчих птиц. Важная часть работы — проведение рейдов и участие в республиканских и всесоюзных проверках, научных и практических конференциях, где выступают с докладами и сообщениями, часто бивают в школах, знакомят детей со своей работой, помогают юным натуралистам и «зеленым патрулям».

Работа дружины — очень важная и нужная. Многие люди не знают проблем экологии, не понимают ценности и уникальности некоторых видов. Разъяснительная работа увеличивает армию защитников природы.

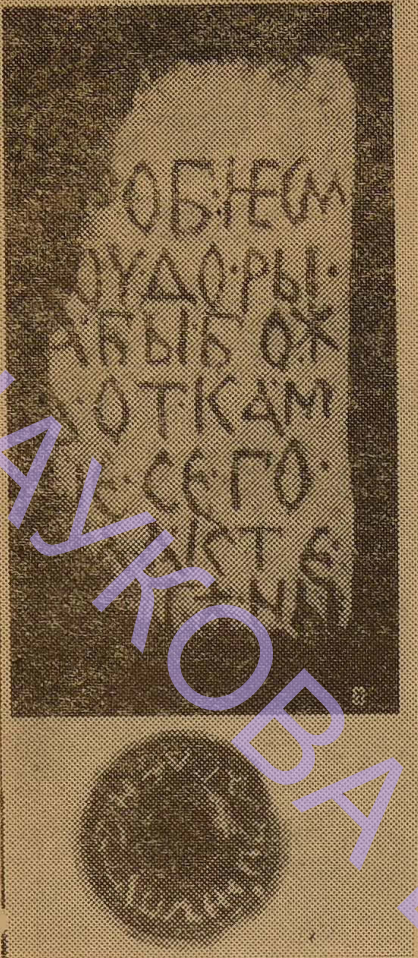
У нас в Адеском университете тоже занимаются проблемами экологии, но не так еще активно, как это требует жизнь. Опыт участия в дружине поможет нам активизировать эту работу. Можно смело сказать, что проблемы экологии сегодня стали мировыми. Особенно они важны для таких стран, как наша. У нас много пустынь, и у нас вопросы защиты видов особенно остро. Страна развивается, строится, и здесь рекомендации биологов особенно важны.

А вообще я считаю, что охрана природы — долг каждого человека, каждого гражданина, жителя Земли.

Халед Аводх Али,
студент I курса биофака
(ИДРИ)

Праздник славянской культуры

Георгий СТАНКОВ.

дьялись польские земли. Молодое болгарское государство начинало формироваться 1300 лет тому, после того, как протоболгарские племена, выходцы с Волги, с северного Кавказа и Камы, пересекли Дунай под предводительством хана Аспаруха, основали первую болгарскую столицу Плиску.

Были периоды, когда в борьбе и противостоянии византийской империи болгарское государство простиралось до Охридского озера и Эгейского моря, где и располагался г. Солунь.

Происходила христианизация славян, значительной была экспансия католицизма среди западно-славянских племен.

Приглашение князем Ростиславом солунских братьев одной из целей преследовало сопротивление немецко-католическому давлению. Но Мефодий и Константин, принявший несколько позже, при пострижении в монахи, имя Кирилл, понимали свою задачу гораздо шире и глубже. Наряду с проповедью православного вероучения, они считали необходимым активно способствовать подъему национальной славянской культуры, и, в первую очередь, письменности. На базе славянской фонетики, используя некоторые греческие буквы, они разработали славянскую азбуку и перевели ряд книг, главным образом, церковных, на славянский язык. Наконец, несмотря на сопротивление церковных властей, добились в целом ряде случаев проведения богослужений не на греческом (или латинском), а на родных языках тех народностей, где они выполняли свою

высокую культурную миссию.

Через несколько десятилетий Великоморавское княжество пало под ударами очередной волны кочевников, которых прикаспийские и южносибирские степи, Центральная Азия изливали, как вулкан, на протяжении тысячи лет. Однако уже в Болгарии, при дворе царя — просветителя Симеона активно велась работа, продолжавшая и развивавшая идеи Кирилла и Мефодия: переводились и переписывались книги, составлялись тексты, шла работа, надо понимать, не только над церковными источниками. А дальше эстафета книжной культуры была подхвачена Киевской Русью, всем славянским миром. Невероятные новгородские находки ак. В. Л. Янина показывают, что грамотой владели купец и ремесленник, землепашец и воин, художник и строитель, женщины и дети. Осознание этой всеобщей грамотности чрезвычайно важно. Понимание этого явления, наверное, куда важнее, чем скажем, выяснение того, что было раньше: несколько более сложная, утонченная и изысканная глаголица или более простая и более демократичная кириллица, и какую из них, собственно, разработал Кирилл, — об этом ведут сейчас споры специалисты, в частности, по новым материалам, найденным в Круглой церкви в Преславе, второй болгарской столице.

Сегодня болгарская литература, болгарская поэзия являются гордостью национальной культуры. Произведения болгарских авторов с интересом читаются во всем просвещенном мире.

А. КРИСИЛОВ.

НАЧАЛО

Перед Дунаем гордо стал Аспарух.
Пьют ионы небо из реки,
Занат и тучи.
Под кручей
Молчаливые мужчины
Смывают пот, усталость, желтый ветер
Степного бесконечного пути.
И матери, с сухими, как земля
Под жарким солнцем, с жесткими губами,
Глядят с улыбкой за реку.
...А там,
Над камышами, сивоз туман прибрежный
Виденье Плиски маревом встает,
Невидимым началом.

Из Славчо Чернышева

КОГДА Ж ОБРАТНО?

Задует. Под ветром скрипят и качаются блоки,
И стонет тугой танедаж, и весь корпус поет.
И пахнет сухой парусиной и свежим простором широким,
Пустым и студенным, прозрачным, как лед.
Ах, этот запах, запах льда и сосен,
И снега, в золоте стволов, стоящих вдруг!
Ах, этот запах ждущих в дюнах весен,
И тонной мачты благородный звук!
Когда ж обратно?..
Слушай, рулевой!
Заказывай-на лучше угошенье, —
Нам горькое застолье не впервой.
Вот сок коноса, взят для развлечения,
Вот пальмовая вода,
Выбирай.
Вот ананас,
Вот сладости другие.
А это — финики,
А это — ностальгия...
Это конец дорогам южным, это край.
На завтра в небе нам сулит погоду
Тяжелый

блеск

заната.

Добрый знак!

Уже Зосфор проходим.
В новых водах
Уже плывем.
Заказывай, моряк!

ЧТО ОСТАНЕТСЯ ПОСЛЕ...

Мне тяжки мужчины, которых любила ты прежде.
Их руки меня тяготят, различные комнаты, розы...
Меня тяготит бесконечное прошлое.
Видишь,
Как мало осталось, как мало,
Последняя моя любовь?
Одиссей!
Капитан! Мореплаватель! Ты,
Который любил многих женщин,
Который
Оставлял и богинь
На полуденных злых островах,
Ты, который моря узнаешь
Лишь по тонкому звуку проснувшейся мачты,
Ты, который...
Возьми-на перо
И пиши.
Напиши «Одиссею».
И ничего в этой жизни
Не останется больше,
Мой милый.

Перевод с болгарского Анатолия КРИСИЛОВА.

1125 лет назад, в 863 г. н. э. дав высокообразованных человека, уроженцы г. Солуни (нынешние Салоники), православные священники Константин и Мефодий были приглашены Великоморавским князем Ростиславом к своему двору.

Обстановка на Балканах и в южнославянском мире складывалась достаточно сложная, время было энергичным, но беспокойным. Рождались, организовывались, начинали оформляться первые государственные образования у славян. Росла сила киевских князей, поднимался Новгород, объе-

пост (ЗНК)

Сроки готовности — жесткие

Лучшие штукатуры на строительстве общежития: Н. Кузнецова, О. Баланюк, В. Плеханова, Г. Кольцова, М. Слободян, В. Головацкая, А. Левнив. Бригадир бригады штукатуров Н. Играев.

Фото В. ПАЩУКА.

Строительство 9 общежития ОГУ вступило в завершающую стадию. Напряженность момента определяется тем, что строители — моллентив треста «Одесжилстрой» взяли обязательство сдать объект с опережением графика — к открытию XIX Всесоюзной партконференции.

Газета «ЗНК» развернула на объекте свой корпункт. Наш корреспондент побывал на очередной планерке, которую вел главный инженер треста «Одесжилстрой» Станислав Михайлович Сноба.

Включаем магнитофонную запись:

— Что с электрооборудованием?
— Заказчиком оборудование полностью не передано. Выдрин и Рутковский вводят нас в заблуждение.

А. П. ВЫДРИН: Абсолютная ложь...
— Шкафы разобраны, все

побито. Я был на складе и сам видел.

С. М. СКИБА: запишите: заказчиком до настоящего времени не передано электрооборудование.

— Водопроводную систему невозможно опробовать, нечем заполнить, нет емкостей.

— Сколько надо воды?

— 7 — 8 кубов.

— А как спускать воду, ведь подвал в здании полужилой, воду в подвал не сбросишь.

А. П. ВЫДРИН: Сбросьте в канализацию...

— А где ваша канализация?

Заказчик должен достать полторы сотни вентиля — на полдйма.

— Как дела у отделочников?

— Шпаклевание трех этажей под черновую отделку мы должны закончить к 3 июня. Мягкие полы отработаем до 10 числа.

— А керамические полы в санузлах?

— Тяжелый вопрос...

— Из-за того, что вышли из графика очередности, у меня сидит бригада, ничего не делает.

— Никаких малярных и плиточных работ мы начинать не можем, нет электрооборудования и паятунки (имеется в виду настенная скрытая электропроводка — Н. У.).

— Вернемся к сантехникам. Как у вас?

— Все то же, не решается вопрос с умывальниками, нет подставок под поддоны.

— Понятно. Лифты?

— Вопрос оборудования лифтов не решен. Объект под угрозой срыва. Нет несущих канатов, дверей, крепления дверей, кабельной продукции.

А. П. ВЫДРИН: Наш человек поехал в Москву за всем этим...

— Ваш человек уже три месяца едет в Москву, сколько можно водить за нос. (Речь шла о Турманидзе З. А.), начальник отдела снабжения ОГУ, который на самом деле вылетел в Москву на второй день после проведения этой планерки — Н. У.).

— Бойлерная и насосная не монтируются, пока бани не поставим, ничего не будет делаться.

— Заказчик, когда будут бани?

А. П. ВЫДРИН: Я на этот вопрос ответить не могу.

— Об этих банях вопрос ставился еще полтора года тому назад.

— Давайте выходить из по-

ложения, объект ударный, сдадим его без насосной. Давайте ее выносной.

С. М. СКИБА: Более замусоренного строительного объекта я в своей жизни не видел. Где ваши студенты? Спросите, как это делалось в Одесском политехе, там был идеальный порядок. А у вас никто ни за что не отвечает.

Полагаем, что даже из этого сумбура реплик, понятных участникам планировки, наши читатели все же сумеют извлечь вывод о той сложной ситуации, которая сохраняется в настоящее время на строительстве 9-го общежития.

И даже если учесть сделанные в партноме университета заверения о том, что не все обстоит так мрачно, как это может показаться, то и тогда, вряд ли кто может дать гарантию, что общежитие будет построено с соблюдением элементарных строительных нормативов. Исходя из богатого университетского опыта, можно не сомневаться, что на второй день после приема объекта государственной комиссией (а объект примут, куда деваться — ведь взяты обязательства сдать его к открытию XIX партконференции!) начнется капитальный ремонт общежития.

Говорят, ведется комплектование специального строительного отряда из студентов юрфака, который вырвет общежитие из прорыва. Что ж, лучше позже, чем никогда.

Н. УСПЕНОВ.

СЛУЖБА «01»

Вогонь — друг людини. Він вігріває, освітлює житло, робить смачною їжу, допомагає в праці. Але вогонь, що вийшов з-під контролю людини, страшний — знищує все створене природою і людиною, забирає життя людей.

В 1987 р. в Одеській області спалахнуло 3982 пожежі з матеріальною шкодою понад мільйон карбованців. Під час пожеж загинуло 93 чоловіки, з них 23 дітей.

Протягом нинішнього року вже виникло 642 пожежі з матеріальною шкодою 189 тисяч карбованців, загинуло 32 чоловіки, з них 11 дітей.

Сьогодні немає браку інформації, Кожен зобов'язаний знати і суворо дотримуватися

правил пожежної безпеки в побуті, в приміщеннях університету, стежити за їх виконанням дітьми і тими, хто нас оточує. Кожен зобов'язаний уміти погасити пожежу на самому її початку.

Пам'ятайте, що висотні будівлі становлять особливу складність гасіння пожежі, евакуації людей та матеріальних цінностей. Будьте уважні, обережні. Бережно ставтеся до первинних засобів пожегасіння — вогнегасників, внутрішніх пожежних кранів, автоматичної пожежної сигналізації, системи димовидалення.

Бережіть своє життя, здоров'я, майно від пожеж!

В. АФАНАСЬЕВА,
держінспектор по пожежному нагляду.

ПИШІТЬ НАМ: 270057, Одеса-Центр вул. Петра Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. Радянської Армії 24, 1-й поверх, кімната 9.

ДЗВОНІТЬ: Редактор М. ЩЕРБАНЬ. тел. 23-84-13.

«За научные кадры», орган парткома, рентората, профкомов и комитетов комсомола Одесского государственного университета им. Мечникова. (На украинском языке).

Друж. тип. «Черноморська комуна» Одеського обкому КП України. пл. 50-річчя СРСР, 1. Тираж 1000 прим. Обсяг 0,5 аркуша формату газети «Правда». Зам. № 6058.